

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1907.

Treść: (Nr 34—36.) 34. Ustawa, zmieniająca niektóre postanowienia ustaw z dnia 15. kwietnia 1873, z dnia 19. września 1898, i z dnia 26. grudnia 1899, tudzież ustawy z dnia 14. maja 1896, o uregulowaniu poborów i stosunków służbowych osób w służbie państwowej zostających. — 35. Ustawa, dotycząca pokrycia kosztów, urosłych na rok 1907 z powodu wykonania ustaw o zmianie postanowień co do uregulowania poborów i stosunków służbowych osób zostających w służbie państwowej i państwowych nauczycieli, tudzież z powodu w drodze rozporządzenia wydać się mających zarządzeń celem polepszenia poborów innych funkcyjaryuszy państwowych i z powodu przyznać się mających nadzwyczajnych kredytów. — 36. Ustawa, dotycząca pokrycia przypadającego na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane udziału w nadzwyczajnych kredytach, przyznanych na nadzwyczajne cele wojska i marynarki w kwocie 216,176.000 koron Najwyżej sankcyonowanemi uchwałami Delegacyi a to VI z dnia 19. czerwca 1902, III z dnia 28. lutego 1904, tudzież III i IV z dnia 10. czerwca 1904.

34.

Ustawa z dnia 19. lutego 1907,

zmieniająca niektóre postanowienia ustaw z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 172, i z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, tudzież ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, o uregulowaniu poborów i stosunków służbowych osób w służbie państwowej zostających.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

§ 1.

Zmieniając częściowo załącznik a) do §u 5 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, i załącznik a) do artykułu I, tudzież artykuł II ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 172, ustanawia się pensje czynnych urzędników państwowych III. do XI. klasy stopnia służbowego w sposób następujący:

Klasa stopnia służbowego	Stopień pensyi				
	1.	2.	3.	4.	5.
	Koron rocznie				
III.	16.000	18.000	.	.	.
IV.	14.000	16.000	.	.	.
V.	10.000	12.000	14.000	.	.
VI.	6.400	7.200	8.000	8.800	.
VII.	4.800	5.400	6.000	6.400	.
VIII.	3.600	4.000	4.400	4.800	.
IX.	2.800	3.000	3.200	3.400	3.600
X.	2.200	2.400	2.600	2.800	.
XI.	1.600	1.800	2.000	2.200	.

Postąpienie na wyższe stopnie pensyi następuje w III. włącznie do V. klasy stopnia służbowego co pięć, w IX. włącznie do XI. klasy stopnia służbowego co trzy, w VI. włącznie do VIII. klasy stopnia służbowego na drugi i trzeci stopień pensyi co pięć lat, na czwarty stopień pensyi po dalszych trzech, w dotyczącej klasie stopnia służbowego wysłużonych latach.

Czas służby, przed wejściem w życie niniejszej ustawy odbyty a do postąpienia na wyższe stopnie

pensyi wliczalny, policzy się także dla stopni pensyi oznaczonych w tej ustawie.

Urzednicy, którzy ukończyli już 60. rok życia i 35. rok służby nie mogą postąpić na stopnie pensyi przez niniejszą ustawę nowo utworzone.

Z chwilą wejścia w życie tej ustawy odpadają dodatki pensyjne ustanowione ustawami z dnia 19. marca 1894. Dz. u. p. Nr. 53, i z dnia 19. września 1898. Dz. u. p. Nr. 170; pozostają one jednak w mocy co do tych radców Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego i Trybunału administracyjnego, którzy w tym czasie jako tacy służbę przy tych trybunałach pełnią.

Dodatki osobiste lub pensyjne, które urzednicy państwowi pobierają, mają być wliczone do nowo utworzonych stopni pensyi.

§ 2.

Przy postąpieniu urzednika pozostającego na najwyższym stopniu pensyi pewnej klasy stopnia służbowego do klasy stopnia służbowego bezpo-

średnio wyższej, policzony będzie czas służby na tym stopniu pensyi przeżyty do osiągnięcia drugiego stopnia pensyi w nowej klasie stopnia służbowego.

Artykuł II.

§ 1.

Zmieniając częściowo załącznik b) do artykułu I. ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 172, ustanawia się wymiar dodatków funkcyjnych prezydenta policji we Wiedniu, następnie wiceprezydentów namiestnictwa we Wiedniu, Pradze i Lwowie i wiceprezydentów krajowych dyrekcji skarbu we Wiedniu, Pradze i Lwowie, generalnego dyrektora zarządu tytoniowego, generalnego inspektora austriackich kolei żelaznych, na 6000 K.

§ 2.

Zmieniając postanowienia §u 10 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, ustanawia się dla V. do XI. klasy stopnia służbowego następujący wykaz dodatków aktywalnych (z powodu czynnej służby):

Wykaz dodatków aktywalnych:

Klasa stopnia służbowego	Wiedeń	Klasa dodatków aktywalnych			
		I.	II.	III.	IV.
		Wszystkie miejscowości liczące			
		więcej jak 80.000	mniej jak 80.000 ale więcej jak 40.000	mniej jak 40.000 ale więcej jak 10.000	mniej jak 10.000
		mieszkańców			
		80	70	60	50
		procent kwot ustanowionych dla Wiednia			
w k o r o n a c h					
V.	2.200	1.760	1.540	1.320	1.100
VI.	1.840	1.472	1.288	1.104	920
VII.	1.610	1.288	1.127	966	805
VIII.	1.380	1.104	966	828	690
IX.	1.200	960	840	720	600
X.	960	768	672	576	480
XI.	720	576	504	432	360

Za podstawę do wcielenia miejscowości do czterech klas dodatków aktywalnych służyć ma zasadniczo ustalona przez każdorazowy ostatni urzędowy spis ludności liczba mieszkańców poszczególnych miejscowości.

Rząd ma prawo, poszczególne miejscowości trzech najniższych klas dodatków aktywalnych przenieść wyjątkowo z tej klasy, do której w miarę liczby ich mieszkańców są wcielone, do klasy miejscowości bezpośrednio wyższej.

§ 3.

Kwotę, która w myśl §u 1 ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, ma być wciągniętą do podstawy wymiaru bieżących poborów emerytalnych cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych) V. do XI. klasy stopnia służbowego, wymierzać należy, jak dotychczas, a to:

Dla	V.	klasy	stopnia	służbowego	w	kwocie	800	K.
"	VI.	"	"	"	"	"	640	"
"	VII.	"	"	"	"	"	560	"
"	VIII.	"	"	"	"	"	480	"
"	IX.	"	"	"	"	"	400	"
"	X.	"	"	"	"	"	320	"
"	XI.	"	"	"	"	"	240	"

Artykuł III.

§ 1.

Zmieniając postanowienie §u 9 ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, ustanawia się dodatek dla czynnych sług państwowych, należących do kategorii sług, dla Wiednia na 55 procent, dla miejscowości należących do I. klasy dodatków aktywalnych na 40 procent, dla miejscowości II. klasy na 35 procent, dla miejscowości III. i IV. klasy na 30 procent pobieranej przez nich pensyi.

§ 2.

Kwotę, która w myśl §u 1 ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, ma być wciągniętą do podstawy wymiaru bieżących poborów emerytalnych do kategorii sług należących, roczną pensyę pobierających sług państwowych, wymierzać należy — nadal jak i dotychczas — w kwocie 20 procent od pensyi.

Artykuł IV.

Zmieniając częściowo §§ 1 i 4 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, zarządza się:

§ 1.

Cywilnym urzędnikom państwowym i państwowym nauczycielom, którzy co do postępowania z nimi w razie spensjonowania nie podpadają pod przepis §u 1, ustępu 2, ustawy z dnia 9. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 47, albo którzy nie mają już obecnie na podstawie osobnych postanowień, po odbyciu 35letniej służby prawa do emerytury w pełnej kwocie policzalnych poborów z służbie czynnej, należą się emerytury, które wynoszą po wysłużeniu bez przerwy dziesięciu lat 40 procent a za dalszy każdy rok służby 2-4 procent policzalnych poborów służby czynnej.

Po wysłużeniu zatem 35 policzalnych lat, wynosi emerytura tyle, co pobierane na końcu policzalne pobory w służbie czynnej.

§ 2.

Wspomniani w poprzedzającym §ie 1 czynni urzędnicy państwowi i państwowi nauczyciele mają na cele emerytalne oprócz kwot rocznych w myśl §u 15 ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, względnie §u 3 ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, uiszczać się mających, płacić na przyszłość jeszcze dalszy dodatek emerytalny w wysokości 0-5 procent.

Dotatki te mają być obliczane od policzalnych do wymiaru emerytury poborów aktywalnych łącznie z kwotą wspomnianą w §ie 1 ustawy z dnia 24. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 105, względnie w artykule II, §ie 3, ustawy niniejszej a uiszczane być mają także przez okres czasu, do odpłacania taksy służbowej ustawowo ustalony.

§ 3.

Postanowienia artykułu IV, §u 1, stosują się także do tych starszych dozorców więźni i do dozorców więźni przy zakładach karnych i więzieniach trybunałów sądowych, którzy bezpośrednio ze środków państwowych są wynagradzani.

§ 4.

Z należącymi do stanu szeregowców członkami umundurowanej c. k. cywilnej służby bezpieczeństwa i utrzymywanej przez państwo cywilnej służby policyjnej, jakoteż z utrzymywanymi przez państwo agentami policyjnymi postępować należy przy obliczaniu służby dla wymiaru emerytury analogicznie według przepisów, każdorazowo dla żandarmów obowiązujących.

§ 5.

Do funkcjonariuszy państwowych, będących już w stanie spoczynku, postanowienia §§ów 1 do 4 nie stosują się.

§ 6.

Urzędnicy państwowi, państwowi nauczyciele i słudzy mogą być po ukończeniu 60. roku życia, na własną prośbę przeniesieni w trwały stan spoczynku i nie potrzebują w tym celu przedkładać wymaganego zresztą dowodu niezdolności do służby.

Artykuł V.

§ 1.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1907.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu całemu Ministerstwu.

We Wiedniu, dnia 19. lutego 1907.

Franciszek Józef włr.

Beck wlr.	Klein wlr.
Korytowski wlr.	Bienert wlr.
Auersperg wlr.	Fort wlr.
Marchet wlr.	Derschatta wlr.
Dzieduszycki wlr.	Pacák wlr.
Prade wlr.	Latscher wlr.

35.

Ustawa z dnia 19. lutego 1907,

dotycząca pokrycia kosztów, urosłych na rok 1907 z powodu wykonania ustaw o zmianie postanowień co do uregulowania poborów i stosunków służbowych osób zostających w służbie państwowej i państwowych nauczycieli, tudzież z powodu w drodze rozporządzenia wydać się mających zarządzeń celem polepszenia poborów innych funkcyjaryuszy państwowych i z powodu przyznać się mających nadzwyczajnych kredytów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd, do pokrycia z zapasów kasowych i nadwyżek obrotowych kosztów na rok 1907 urosłych z powodu wykonania ustaw dotyczących zmiany postanowień co do uregulowania poborów i stosunków służbowych osób zostających w służbie państwowej i państwowych nauczycieli, tudzież z powodu wydać się mających w drodze rozporządzenia zarządzeń celem polepszenia poborów innych funkcyjaryuszy państwowych i wskutek nadzwyczajnych przyznać się mających kredytów.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, powierzam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 19. lutego 1907.

Franciszek Józef włr.

Beck wlr.	Korytowski wlr.
-----------	-----------------

36.

Ustawa z dnia 19. lutego 1907,

dotycząca pokrycia przypadającego na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane udziału w nadzwyczajnych kredytach, przyznanych na nadzwyczajne cele wojska i marynarki w kwocie 216,176.000 koron Najwyżej sankcjonowanemi uchwałami Delegacyi a to VI z dnia 19. czerwca 1902, III z dnia 28. lutego 1904, tudzież III i IV z dnia 10. czerwca 1904.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Mego Ministra skarbu upoważnia się, aby celem pokrycia udziału w kwocie 141,811.400 K, który z przyznanych Najwyżej sankcjonowanemi uchwałami Delegacyi, a to VI z dnia 19. czerwca 1902, III z dnia 28. lutego 1904, tudzież III i IV z dnia 10. czerwca 1904 nadzwyczajnych kredytów w kwotach 38,000.000 K, 15,000.000 K, 10,000.000 K, 78,000.000 K, 12,500.000 i 62,676.000 K na królestwa i kraje w Radzie reprezentowane przypada, wydał zapisy długu renty utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w tej kwocie, jaka będzie potrzebna do uzyskania w gotówce wyżej wymienionej sumy 141,811.400 K.

§ 2.

Minister skarbu ma, począwszy od roku 1907, corocznie na umorzenie długów państwowych kwotę 5,500.000 K tak długo do preliminarza państwowego wstawiać, aż z długów państwa umorzona zostanie kwota odpowiadająca wydanej w myśl §u 1 rencie dłużnej.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 19. lutego 1907.

Franciszek Józef włr.

Beck wlr.	Korytowski wlr.
-----------	-----------------